

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 165/10
06.10.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. П.С, због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 276/10 од 29.7.2010. године, подигнутом против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1293/2010 од 23.2.2010. године, у седници већа одржаној 6.10.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УТВРЂУЈЕ СЕ да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 276/10 од 29.7.2010. године основан, УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1293/2010 од 23.2.2010. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог општинског суда у Београду К. ... од 8.5.2009. године окр. П.С. оглашен је кривим због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру РС, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца, која се неће извршити уколико у року од четири године од дана правоснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Одлучујући о жалби јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1293/2010 од 23.2.2010. године поводом изјављене жалбе а по службеној дужности преиначио првостепену пресуду и окривљеног, за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од четири месеца, налазећи да је првостепени суд одлуком о кривичној санкцији повредио одредбу члана 66. став 3. Кривичног законика, а с обзиром да је окривљени пресудом Општинског суда у Свилајнцу К ... од 24.4.2008.године због извршеног кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру РС осуђен на казну затвора у трајању од три месеца.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП са предлогом да се захтев уважи и укине пресуда Апелационог суда у Београду.

Врховни касациони суд је пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев је основан.

Према одредби члана 5. став 1. КЗ, на учиниоца кривичног дела примењује се закон који је важио у време извршења кривичног дела, а одредбом става 2. истог члана одређено је да ће се, ако је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, применити закон који је најблажи за учиниоца.

Из списка предмета се утврђује да је окр. П.С. предметно кривично дело извршио 10.8.2001. године. У време извршења кривичног дела одредбе које су регулисале услове за изрицање условне осуде - члан 53. КЗ СРЈ, а затим Основни кривични закон - члан 53., нису предвиђале забрану изрицања условне осуде ако није протекло дуже од пет година од последње осуде на ефективну казну за умишљајно кривично дело, као што је то предвиђено одредбом члана 66. став 3. Кривичног законика који је ступио на снагу 1.1.2006. године. У том смислу важећи Кривични законик је строжи за окривљеног, па сходно одредби

члана 5. КЗ, у конкретном случају није ни могао бити примењен. То наравно не значи да другостепени суд, приликом одлучивања о жалби јавног тужиоца, није могао преиначити првостепену пресуду, али не са позивом на одредбу члана 66. став 3. КЗ, јер за примену те одредбе није било законског основа. Ово поготово када се има у виду да је применио наведену одредбу („поводом жалбе а по службеној дужности“), иако је јавни тужилац жалбу против првостепене пресуде изјавио само због одлуке о кривичној санкцији, у смислу члана 367. став 4. у вези члана 371. став 1. ЗКП.

Како је, дакле, другостепени суд применио одредбу члана 66. став 3. КЗ која је неповољнија за окривљеног од одговарајуће одредбе важеће у време извршења кривичног дела, то је другостепеном пресудом повређен кривични закон – члан 369. тачка 4. ЗКП на штету окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд укинуо другостепену пресуду и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање по изјављеној жалби јавног тужиоца, при чему ће суд имати у виду основ по којем је жалба изјављена, као и одредбу члана 382. ЗКП, те у поновном поступку, након оцене разлога из жалбе, донети одговарајућу одлуку.

Из изнетих разлога, на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Горан Чавлина,с.р.